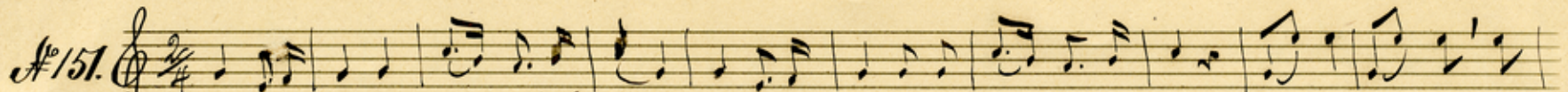
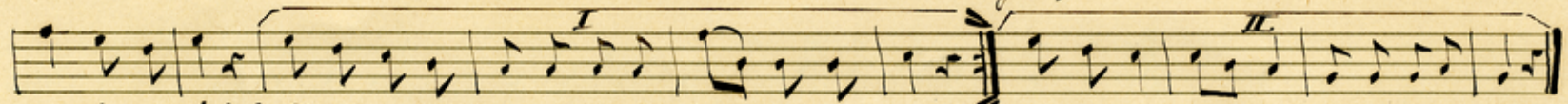
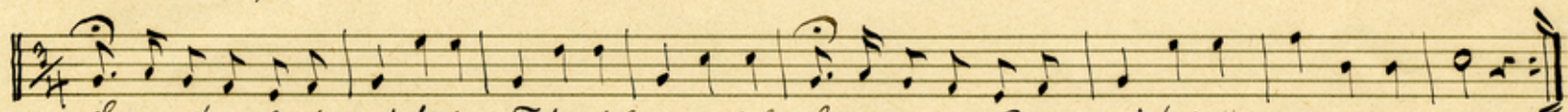
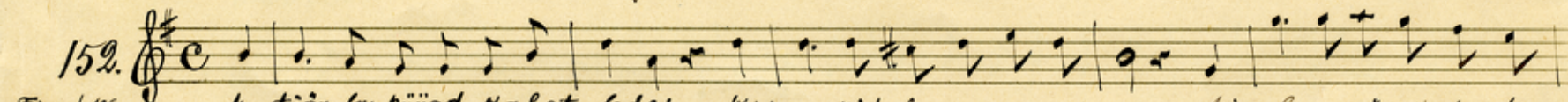
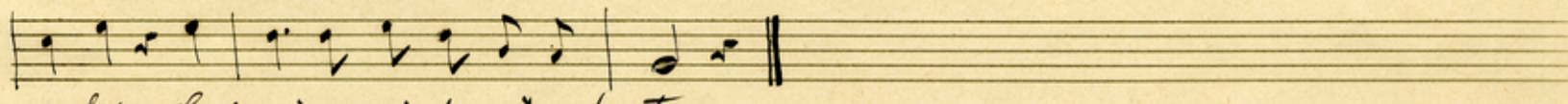

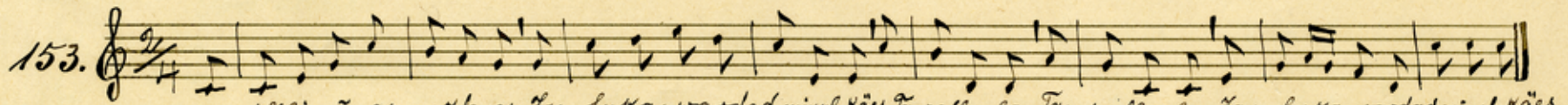
151.
 Wana eit ketras wo-hikse ees, Tütrekfed magafid woodikse fees. Liifa! Leena! Mis
 Wana eit astus õha-tes õue, Kasepunn ladwaltta wittakse tõi. " " ka

 uni on teil? Tuleb mõni külapois, wikk! Käbi siis teil! Aga siis kumalge mis ta räägib teil:
 toon teile meeft,

 Lugemata ladus eideke Tütardel woodikse, Liifa palus: Pii eide-ke, ma tõnse nüüd!
 Leena jüdanit täitis hirmaste Wittake wihale: Kurat, põrgu wõtku wana moor, küll ma find poon!

152.
 Ma tään, sa püüad kahet-fedes Neid raskid haawu paran-da, Mis fina ürskord ede-

 wufes Loid minu rindu rängast te.

153.
 Kui ißfin õues, ukse es sa fuka wardad minul käes, Ta ralla la, Ta ralla la sa fuka wardad minul käes.